

Стрелочный метр :

Repertoriumnummer : 1492

Vormisdatum : 16.05.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

Handelaar, geboren te [] wonende te [] Belg.

VERDACHT VAN:

12

als eigenaar-uitvoerder,

A. Op niet nader te bepalen data, tussen 28 januari 2000 en 27 juli 2001.

Op het onroerend goed gelegen te _____, gekadastreerd of geweest zijnde
_____ eigendom van _____, ingevolge akte van
aankoop dd. 20-01-1969, verleend voor notaris _____ met standplaats te _____

1. Strijdig met de stedenbouwkundige vergunning dd. 28 januari 2000 van het college van burgemeester en schepenen:

- Het aantal woongelegenheden in een gebouw te hebben gewijzigd, meer bepaald werden 15 slaapvertrekken uitgebouwd, zijnde 13 kamers op de verdieping, zoals weergegeven op de goedgekeurde plannen, en tevens 2 kamers op de tussenverdieping, die niet weergegeven zijn op de goedgekeurde plannen;

2. Zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

- 2 slaapvertrekken in het toerengedeelte te hebben verbouwd;
- Een buitentrap te hebben geplaatst;
- Een gesloten alldak ter afscherming van voornoemde buitentrap met portaalruimte, met een oppervlakte van ca. 5m diep bij 8m lengte en een hoogte van ca. 4m, het geheel opgetrokken zijnde in een houten geraamte met acrylux verandaplatten voor gevels en dak, zowel op het gelijkvloers als op de verdieping te hebben geplaatst;
- Een veranda, afgedekt met een lessenaarsdak in pannen, rechts van de inkomdeur tegen bestaande gebouwen, met een breedte van ca. 6m, een diepte van ca. 3m en een hoogte van ca. 2,5m te hebben opgericht;
- Verhardingen op de binnenkoer d.m.v. klinkers te hebben aangebracht;

B/ Op 21/09/2001,

Op het onroerend goed gelegen te Sint-Truiden, gekadastréerd of geweest zijnde
, eigendom van , ingevolge akte van
openbare aankoop dd. 06/09/1974, verleend voor notaris met standplaats te

- Een aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem te hebben doorgevoerd door het ophogen van het betrokken perceel met ongeveer 40cm aarde over de ganse breedte van dit perceel en over ongeveer 25m diepte;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Tezamen na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar thans de stedenbouwkundige inspecteur, of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

- de plaatsen te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 € per dag bij niet-
uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 25/10/2005,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 64,03 euro. De Bewaarder (

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te en Mr.
, advocaat te in zijn hoedanigheid
als curator, vertegenwoordigen belangde, die ter zitting niet verscheen.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148,
149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26
april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april
2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

De feitelijk strafbare gedraging in hoedanigheid van belangde bestaat erin dat zonder
stedenbouwkundige vergunning een metaalstructuur met coniferengewoning werd opgericht.

2.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadestraat gekend onder en van een perceel gelegen te
kadestraat gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een woongebied met landelijk karakter (gewestplan
ggk. bij K.B. van 5 april 1977).

Deze misdrijven werden door beklaagde gepleegd met hetzelfde misdadig opzet, zodat bij
toepassing van art. 65, eerste lid, van het Strafwetboek, slechts een enkele straf dient te
worden uitgesproken.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste
stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode; dit
wordt overigens door beklaagde toegegeven.

Beklaagde heeft doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat eenmaal de werken
waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat hij behuzinnig
omspijngt met de wettelijke regels. De beklaagde moet beseffen dat hij zich niet ongestraft
boven de wet kan stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het
belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt
worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagde, die bovendien in het verleden reeds
werd veroordeeld voor soortgelijke misdrijven.

3.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige
inspecteur van 19 april 2004 (stuk 26) en 19 november 2003 (stuk 71).

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.)
ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO
vereist niet dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de herstellvordering opnieuw
moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november
2004).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen
opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.
1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004).

R.V. St., 2 april 2004, *R.W.* Er ligt geen proces-
verbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig
herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag
van de herstellvordering die op zich een afdoende menvering is (in dezelfde zin: Cass., 4
december 2001, *R.W.* De

herstelvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

De bouwwerken werden opgericht zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstelvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, ...). De herstellermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

De bewering dat beklaagde thans failliet is verklaard en bijgevolg de verkoopwaarde van de kwestieuze percelen gevoelig in prijs zullen verminderen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand, de enige maatregel is waardoor de gevolgen van het misdrijf ongedaan worden gemaakt.

Gelet op de artikelen:

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 24.12.1993 art. 142

Wet 05.03.1982 art. 1 en Wet 07.07.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2003 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en

nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 18.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuërende OP TEGENSPRAAK:

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding onder de betichtingen sub A en B.

De rechtbank stelt vast dat de feiten gepleegd werden vóór 31.12.2001, zodat de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro geen toepassing kan vinden ten aanzien van de geldboete. Deze Wet houdt immers een strafverzwaring in. De regels van de Europese Unie, zoals vervat in de Verordening (E.G.) nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro (P.B. 19 juni 1997, L. 162) en de Verordening (E.G.) nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro (P.B. 11 mei 1998, L. 139) dienen dan ook toegepast te worden: omzetting, hetzij omrekening en afronding, van bedragen uitgedrukt in een oude munteenheid in een bestaand rechtinstrument. Immers bedragen uitgedrukt in de oude Belgische Frank blijven zonder betekenis en worden inhoudsloos.

Veroordeelt beklaagde voor de vernomen feiten samen tot een geldboete van (1.000 : 40,3399), hetzij 24,79 euro, gebracht op 4.958 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdeciemen en alzo gebracht op 137,59 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke verordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 95,66 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Verklaart **VERBEURD** in toepassing van art. 42.3^o van het strafwetboek, het bedrag van 85.500 euro, zijnde het vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf werd verkregen.

454

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door enerzijds

- het ongedaan maken van de twee kamers op het tussenverdiep en van de twee slaapvertrekken in het toerengedeelte opdat de toestand ter plaatse in overeenstemming is met de goedgekeurde plannen van 28 januari 2000,
- het verwijderen van de buitentrap,
- de afbraak van het gesloten afdak,
- de afbraak van de veranda rechts van de inkomdeur,
- de verwijdering van de verharding in klinkers op de binnenkoer

en anderzijds door de afgraving en verwijdering van de aangevoerde aarde en dit alles onder verbod van een dwangsom van € 150 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het voorz. niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hieran verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonden in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
16 mei 2006, alwaar verzeld:

2. Substituut Procureur des Konings.
3. Adjunct-griffier.